

10 mýtů o studiu cizích jazyků

Mýtus č. 1: Cizí jazyky lze studovat pouze v mládí, později člověk ztrácí schopnost se jim učit.

Fakt: V poslední době došlo v metodice výuky cizích jazyků k radikálnímu rozvoji. Nové metody, v čele s tzv. komunikativní metodou, umožňují efektivní studium jazyka v jakémkoli věku. Komunikativní metoda vychází z premisy, že se člověk učí nejlépe, když simuluje komunikační situace z reálného života.

Mýtus č. 2: Ideální je učit se cizí jazyk bez opory v mateřském jazyce, a to již od nejnižší úrovně pokročilosti.

Fakt: Na nejnižších úrovních, tedy u úplných začátečníků a tzv. falešných začátečníků, se ve většině případů ukazuje jako ideální takový přístup, kdy lektor vysvětluje látku v mateřštině studentům a teprve samotná cvičení probíhají v cílovém cizím jazyce.

Mýtus č. 3: Nejlepší způsob, jak se naučit cizí jazyk, je vyjet na nějakou dobu do zahraničí.

Fakt: Intenzivní pobytové kurzy skutečně mohou být velmi efektivní cestou, jak se naučit cizí jazyk, ovšem odborníci je doporučují pouze v případech, kdy si student již pasivně osvojil dané struktury jazyka (tzn. chápe gramatiku a rozumí slovní zásobě), a potřebuje jazyk aktivizovat - takzvaně se „rozmluvit“. Pokud ještě nebyly položeny základy porozumění jazyku, intenzivní pobytový kurz se často stane pro studenta frustrujícím zážitkem, který jej může od dalšího studia odradit.

Mýtus č. 4: Jedna hodina týdně stačí.

Fakt: Jedna hodina týdně je extrémně krátká doba, která na rozvoj znalosti cizího jazyka v drtivé většině případů nestačí. Pokud není zbytků a student reálně nemá čas docházet do kurzu častěji než jednu hodinu v týdnu, je nutné toto kompenzovat tím, že maximalizuje svůj kontakt s cizím jazykem mimo výuku. Odborníci kupříkladu doporučují četbu, poslech, sledování filmů či seriálů, vyhledávání komunikace v cizím jazyce s lidmi v bezprostředním okolí studenta a podobně.

Mýtus č. 5: Individuální kurzy jsou vždy lepší než kurzy skupinové.

Fakt: Skupinové kurzy mají mnoho výhod. Mezi nejvýznamnější patří fakt, že ve skupinových kurzech je možné využívat širší škály aktivit, jako jsou například debaty, rolové hry, soutěže, projektová výuka, komunikační hry a další. Lektor má k dispozici širší portfolio technik, a tím i pestřejší možnosti, jak studenty k výuce kontinuálně motivovat.

Mýtus č. 6: Domácí úkoly jsou ztráta času, jsou nudné a zbytečné.

Fakt: Kvalifikovaný lektor je schopen zadávat takové domácí úkoly, které nenásilně rozvíjejí znalosti látky, která je probírána v hodinách. Prostřednictvím takových úkolů studenty motivuje, umožňuje jim detailně se seznámit s daným jazykem a znásobit množství času, které studiu věnují.

Mýtus č. 7: Samostudium jazyka je plýtvání časem a penězi

Fakt: S nástupem digitálních technologií do výuky se dramaticky rozšířilo množství produktů pro samouky. Pokud má student dostatečnou motivaci a sebekázeň, představují tyto produkty velmi efektivní způsob, jak se cizím jazykům učit. Ty nejlepší z nich umožňují rozvoj všech jazykových dovedností, tedy čtení, psaní, poslechu i mluvení, a nabízejí různorodé aktivity, které všestranně podporují studentův pokrok.

Mýtus č. 8: Rodilý mluvčí je vždy lepší než český lektor.

Fakt: Schopnost komunikovat se studentem oběma jazyky, tedy jeho mateřštinou i jazykem cílovým, nabízí českým lektorům řadu výhod. Zaprvé: kvalifikovaní a zkušení čeští lektori díky znalosti obou jazyků dokáží předvídat typické problémy, které studenti s jazykem mají (slovíčka, která znějí podobně, často se zaměňují apod.) Zadruhé: čeští lektori dovedou, pokud je to nutné, vysvětlit mnohdy abstraktní pravidla jazyka pregnantně, třeba i za použití překladu. Zatřetí: zkušení čeští lektori dokážou díky jazykové komparaci lépe porozumět chybám, které konkrétní studenti opakovaně činí, analyzovat je, vysvětlit studentovi jejich příčinu a tím je odstranit.

Mýtus č. 9: Při studiu cizího jazyka je potřeba učit se jeho spisovnému dialektu.

Fakt: Realita je taková, že pravděpodobnost setkání s rodilým mluvčím, který mluví spisovně, je zanedbatelná. Je proto třeba seznamovat se s co největším množstvím různých nářečí (např. v angličtině je to dialekt anglický, americký, skotský, irský, australský, ale například také španělský, italský či německý přízvuk atd.) Jen tak se student připraví na reálnou komunikaci v globalizovaném světě. Moderní výukové materiály naštěstí již tuto skutečnost reflektují.

Mýtus č. 10: „Přes veškerou motivaci a úsilí jsem se při studiu cizího jazyka vždy dostal do téhož bodu, který se mi nepodařilo překonat. Nemám tedy na jazyky talent.“

Fakt: Výše popsany problém popisuje typický příklad tzv. falešného začátečníka, kterému se nedaří překročit svůj stín a posunout se v cizím jazyce kupředu. Pravda je však taková, že pokud student zvolí kvalitní jazykovou školu, která má propracovanou metodiku a kvalitní lektorský tým, na jazykovém talentu studenta záleží pouze minimálně. Špičková výuka vychází z konkrétních jazykových potřeb daného studenta. Lektor se mu přizpůsobí volbou výukových materiálů, učebních aktivit a technik. Snaží se studenta motivovat tím, že mu kurz ušije na míru a připravuje hodiny tak, aby byly vždy zábavné a inspirativní. Lektor musí rovněž být schopen stanovit krátkodobé a dlouhodobé cíle, které budou sloužit jako měřítko pokroku a prostředek k motivaci.